

NEW! RECEIVE DISPATCH

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

Kolyma - the worst of Stalin's prisonercamps

12 Sep, 04 - 23:09

Our 28th camp on the Expedition at N 64°19'25.99 and E 154°20'04.3, on a small island surrounded by the Kolyma river. Cloudy with occasional rains, as usual. Far to warm, 10-14 °C, which have attracted swarms of gnats, no wind either. 50 km paddled.

Before I continue the report regarding Stalin's inhuman and terrible koncentrationcamps -the gulags- I'd like you to note that we've temporarily taken control over our hunger. Johan just killed a pheasant, which he wasted 2 bullets on, and yesterday we digged gold! Just before darkness we entered a narrow, little inlet full of gnats, because as far as we could see on the map, it could have a great potential when it came to the swimming gold, Kolymas fish! We felt very hungry after 5 days of long and demanding paddling, with not enough food to eat. Before setting out our nets, we figured, why not give our Rapala lures a last try, even if they so far had given us nothing, we reckoned that maybe we had new specimens of fish to encounter after leaving Seimchan. We were dead right! I caught a big trout over 3 kg:s on my first throw! (Photo in next report!) Then it just continued like that and when we left today, we had caught more than ten big trout's and plenty of graylings, one of them, the biggest we've caught so far, almost 1.5 kg! Therefore we've got food to last us a few days ahead. On top of that, there's tracks after bear, moose, big horn sheep and hare everywhere we look. We're truly in a genuine wilderness!

Johan arrived just now with the grilled pheasant...He's rubbed it in oil and salt as I told him...Let us try a bite...mmm, it's delicious! Food can't taste better than this! Well, hold on a minute, we had a bigtrout soup with Ruslan's datja potatoes for lunch, it was as good and we'll have some cold, grilled grayling as a snack later on...Yes, food takes a lot of our thoughts presently!

Regarding Stalin's gulags.

We have an expression back home where I live in Sweden, concerning somebody we wish the worst of bad luck: "Send them to a concentration camp in the peripheral part of Siberia!" There's a similar expression in Russia. But not in Siberia. The worst you can wish your enemy here, is to send him to the camps in Kolyma. Kolyma means death. The worst of the worst. The meaning of the word Kolyma is therefore, for the Siberians, the same as Stalin's cruel, mad and deadly work camps, called gulags. Not the spectacular wilderness teaming with wildlife.

I try,, and have tried, to breech the subject with everyone we've come across since arriving here, since Kolyma is primarily known as the worst of Stalin's all Russian gulags and what they signifies for them. I try to do it in a non-offensive way, as I did when meeting Alexander in the banja in Seimchan. "What made you or your parents end up here in Siberia?" "My parents came here from the German speaking part of Russia", he answered. "The gulags?", I asked. "What else?", he answered with his eyes lowered and with a certain amount of shame. His girlfriend also looked uncomfortable and Ruslan looked away with shame. The Russians are like the rest of us and they therefore react very differently on a specific subject. Ruslan and his friends belong to this far too tiny group of people who knows, understands, take responsibility and feels shame for a troubled past. Which is extremely important, since this group of people will, and would, never be a part of another of Stalin's cruel inhuman use of people, which belongs to the worst of atrocities of our troubled history. Then there's those who knows about the Gulags, but try to avoid thinking about it or avoid admitting it having happened. If I am to believe what I hear from reports on the Internet, the shameful history of the Gulags are barely mentioned in the schoolbooks of young Russians of today. If this is true, it is sad. Than there's these people, very few of those we've come

The Kanjon Gulag

The Kanjon Gulag

across since arriving here, who think that Stalin was a hero and that he did the right thing to murder and turn people into slaves for the good of the country. Then there's the young Siberians, like our guide Mikhailov, who prefer to show us bearpooch ahead of ruined gulag camps, but who in some ways are part of the Gulag history and therefore understands the value of keeping the memory alive amongst people, to avoid it happening again.

We visited two of those terrible, haunting death camps Stalin created. The best preserved one was called the Canyon and was beautifully hidden in a valley, which was dressed in autumn colors. Getting there was not easy, the track was overgrown and little used. A big coal mound at the end of the valley showed us hard work had been done in the past. And what work! Slaves who'd worked the mountain with pickets and spades until they died of the hard work. They were given food according to how much work they had put in. If they were ill and couldn't work, they didn't get any food! We found primitive working tools littering the area, like spades and wheelbarrows. The primitive living quarters where the slaves had been housed and worked and frozen to death before the winter was over, were quite well preserved. Telephone poles and lines were lying around and barbed wire was easy to find. On a wall inside one of the barracks, somebody had written: "Don't ever forget Kolyma."

3.5 million people froze, worked or were beaten to death in Kolymas camps. One of the most popular ways to murder people was to shove them into a room during the coldest part of winter, it can be down to -80°C here, with a little woodstove in the center. The one closest, the strongest ones, to the stove survived, all the others froze to death.

Interior in a typical

The camps were created by Stalin for the simple reason that he needed cheap labor who could work the goldmines. Prisoners were of two categories, mainly political, but also simple criminals. Anyone could be classified as a political prisoner and they were far worse treated than the criminals. The political prisoners were mainly Russians, but the prisoners also came from Poland, Korea, Ukraine, Germany and the Baltic States, and many other countries. (One of the most famous prisoners is the famed Russian author Alexander Solzhenitsyn, who's described his time in a book.) The camps existed between 1929 and 1953, with a peak of prisoners and killings 1941.

There's a lot more comprehensive, better, accurate and informative to read about this historical shame. Two of the best known books today are Robert Conquests book Kolyma and Annie Applebaums great book The Gulags. It is frightening and extremely sad to read about this human evilness, but very important to do so, for the sake that it doesn't happen again. Still, important to add, it is also about time that Kolyma gets known for more than the history of the Gulags. It deserves it!

Expeditionens 28 övernattningssläger vid N $64^{\circ}19'25.99$ och Ö $154^{\circ}20'04.3$, på en liten ö omgiven av Kolyma-floden. Molnigt, med enstaka regnskurar, som vanligt. Det är alldeles för varmt ute, 10-14 grader, vilket har fått knottsvärmarna att återvända, ingen vind att tala om heller. 50 paddlade kilometer idag.

Innan jag går in på Stalins fruktansvärda gulager, kan jag bara meddela att vi har fått en viss kontroll över hungern. Johan sköt nyss en fasan, vilket han slösande bort 2 kulor på, och igår åkte vi in längs en liten knottig biflod, för på kartan såg den bra ut för fiske. Vi var oerhört hungriga efter 5 dagars hård paddling och alldeles för lite mat. Innan vi satte ut nät, tänkte vi prova de hitintills helt misslyckade wobblers och spinnare, ifall vi kommit in i ett nytt område med annan fisk än söderöver. Första kastet, en öring på 3.2 kg! (Bild kommer i nästa rapport!) Därefter fick vi ett tiotal öringar över 1.5 Kg till 2.5 kg och massor av harr, varav den största hitintills, på nästan 1.5 kg! Nu har vi bra mat ett par-tre dagar framöver! Och överallt finns det spår efter björn, älg, stornhornsfår, hare och så en massa småtassar efter ett djur som inte är räv eller hund. Sobel kanske? Ett sant vildmarksrike!

Nu kommer Johan in med den grillade fasanen...Han har oljat in den och saltat den som jag sade...Låt oss smaka...Mörare, mer välsmakande...Oh, min skapare, godare än så här blir det inte! I och för sig, storöringssoppan med Ruslans datjapotatis till lunch konkurrerar, liksom mellanmålet på grillad, men kall harr nu sent på kvällen när detta skrivs!

Stalins sibiriska gulager.

Hemma har vi ett odefinierbart uttryck angående folk vi vill riktigt illa och att de skall drabbas av det värsta av det värsta: "Skicka dem på arbetsläger till yttersta Sibirien." I Ryssland finns samma uttryck. Inte i Sibirien. Här är det värsta man kan önska sin fiende, det är att skickas till lägren i Kolyma. Det är lika med döden. Den stora skräcken. Ordet Kolyma är därför i de flesta sibiriers öron förknippat med Stalins grymma, vansinniga och dödliga arbetsläger, kallat gulager. Inte med en storslagen vildmark och enormt mycket vilt.

Jag försöker ta upp ämnet med alla människor här i området vi kommer i kontakt med, eftersom Kolyma är förknippat med Stalins värsta gulager och vad gulagerna innebär för dem, men på ett sansat sätt, som jag gjorde med Alexander i banjan i Seimchan. "Hur hamnade du eller dina föräldrar här i Sibirien en gång i tiden?" "Mina föräldrar flyttade hit från den

tysktalande delen av Ryssland", svarade Alexander.

"Gulagerna?"

"Javisst, vad annars?", svarade han med blicken nedsänkt och med en viss skamkänsla.

Hans flickvän såg obekvämt ut och Ruslan sänkte skamset blicken.

Ryssarna är som alla andra människor och reagerar olika. Ruslan och hans vänner tillhör skaran människor som vet, förstår, tar ansvar och känner skam för sin historia. Det är oerhört viktigt. Tyvärr tillhör de den minsta gruppen, för de kommer aldrig att återigen medverka till att ett av världshistoriens värsta, grymmaste, vansinnigaste och sjukaste tvångsexperiment genomförs. Därefter finns de som känner till Gulagernas historia, men gör allt för att endera förneka eller förtränga. En stor del av Ryssland utanför Sibirien har jag förstått. Det sägs att gulagerna idag bara nämns som en paragraf i de allmänna skolböckerna.

Det är om det är sant, mycket oroande. Så finns de då, ett ytterst litet fåtal av de vi pratat med, som tycker att Stalin var en hjälte och gjorde helt rätt för att förslava och mörda folk, för att berika landet.

Så finns också de unga sibirierarna, som guiden Mikhailov, som hellre ser på björnskit, än riktigt sätter sig in i vad som egentligen hänt, men som ändå på något vis drabbats av gulagernas historia. Och som ändå förstår värdet i att resterna av arbetslägren visas upp och att dess vedervärdiga minne hålls vid liv så att det inte upprepas.

Vi besökte två av de många koncentrationslägren Stalin på de grymmaste, mest ovärdiga sätt skapade. Det bäst bevarade hette Kanjon och låg inklämt i en osannolikt vacker dalgång. Den var klädd i höstskrud och vägen dit var i det närmaste igenväxt. En stor kolphög visade att här har arbete skett. Och vilket arbete. Slavar som med hacka och spett arbetat fram kol tills de stupade. De fick mat efter hur mycket de orkade arbeta. Var de sjuka och inte orkade, fick de ingen mat. Här och var låg gamla primitiva skottkärror, spadar och hackor och skräpade. Barackerna där slavarna trängts in och där de flesta arbetats och frusit ihjäl innan vintern var över var ännu ganska välbevarade. Telefonstolpar, elledning och taggtråd fanns överallt. På en vägg inne i en av de dödliga barackerna hade någon skrivit på en vägg: "Glöm aldrig Kolyma."

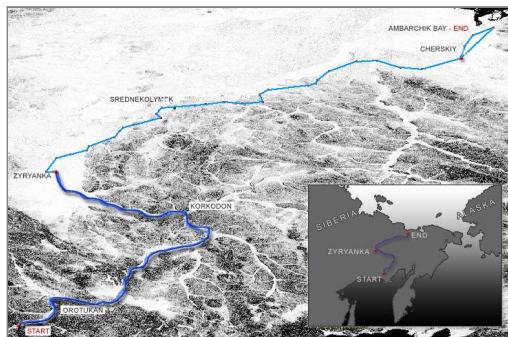
3.5 miljoner människor frös, arbetades eller slogs till döds i något av Kolymas alla läger. Det var ständigt folk i omlopp eftersom så många dog hela tiden. En av de populäraste sätten för de mordiska fångvaktarna var att tränga in så mycket folk som möjligt i en barack med en liten kamin i mitten under vinterns värsta kyla. -80 grader är inte ovanligt längs Kolyma. De som kom närmast överlevde, lagren av fångar längst ut frös till döds.

Lägren kom till av den enkla orsaken att Stalin behövde folk som gratis kunde arbeta i områdets guldgruvor. Guld som med tiden skulle göra Sovjetunionen till en supermakt. Det var främst politiska fångar, dit klassades alla som inte passade Stalin, ja, i stort sett vem som helst, och kriminella. De kriminella behandlades mycket bättre än de politiska. Det var mest ryssar, men även massor av ukrainare, polacker, tyska krigsfångar, balter, finnar och säkert någon svensk stackare. (En av de mest kända fångarna, som överlevde en Gulag-vistelse är författaren Alexander Soltzintzin, som skrivit en bok om tiden.) Arbetslägren fanns mellan 1929 och 1953, med den mest mordiska tiden 1941.

Det finns mycket mer, bättre och belysande att läsa om den historiska skamfläck. Robert Conquests bok Kolyma och Annie Applebaums heltäckande verk Gulagerna, är de mest kända. Det är hemskt att läsa om denna mänskliga ondska, men oerhört viktigt för att det inte skall upprepas. Ändå står en sak klar, Kolyma förtjänar ett mycket bättre rykte än det har nu!

Expedition Tracking Center

[CLICK MAP TO ZOOM]

Previous Dispatches

Ruslan- our insight into life in Seimchan 9 Sep, 04 - 21:16

We've pitched the cot on a sandbank at N 64°03'45.4 and E 154°25'18.9, overcast and raining most of the day, it feels like a threat of worse weather to come, 2-14°C, light winds from NEN throughout th

Great scenery and the subject of food

6/9 49 km, N63°20'44.1 E152°40'58.1

Partly cloudy, no rain, 2-4°C. Light wind from N.

7/9 41 km, N63°37'27.4 E153°09'40.0

Partly cloudy, no rain, 3-6°C. No wind.

8/9 43 km, N

A hunters tale 2004-09-04

5th of September, we've been forced to put up camp at N 62°57'47.2 E 152°32'51.5, just 15 km;s paddle north of Seimchan, due to the effects of another typhoon which hit the Sea of Okhotsk yesterday,

SEARCH

Powered by CONTACT 3 expedition software